

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

2 Accusans verbo non vincis simplice præsul.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

QUESTIO II.

Quid autem queritur, si Episcopus in accusatore accusa-
torem vertere voluerit, an sua simplicia assertio fides sit
adhibenda; facile solvit, si fundatorum Patronum authori-
tas diligenter inspicatur. Vt enim sancti Patres doceunt, nullus a
perfida quantumlibet exercitata confusio fides est adhibenda, nisi
competentes probationes adhibeantur.

C. I. *g* Episcopus alius crimen obiciens, in
probo probet, quod obicitur.

Unde in Carthaginense concilio IV. c. 29 legitur.

Episcopus, si clericus, vel laico crimen impecnit, dedu-
catur ad probationem in synodum.

*Sed obicitur. Si se solum alieni sceleris confusio noverit, proba-
re illud testibus non valeret. Quid ergo tunc sibi faciendum sit, ex
concilio Valentin. I. e. 2. sic difficitur.*

C. II. *g* Episcopus non probat, quod pro-
bare non potest.

Si b tantum Episcopos alieni sceleris se confusio ne-
dit, quādū probare non potest, nihil probat, sed
cum ipso ad compunctionem eius fecerit corripionis
elaboret. Quid si forte correptus pertinacior fuerit,
& se communioni publica ingessetur, etiam si Episcopos
in redargendo illo, quem resumit, probatio
deficit, indemnatus i. licet ab iis, qui nihil sciunt, fe-
cere ad tempus pro persona majoris auctoritate iubeb-
atur: ille tamen, quādū nihil probari potest, in
communione omnium, praterquam eius, qui cum eum
judicat, permanebit.

*1. ¶ Indemnatus.] In originali legitim, indemnatus licet,
ab his, qui nihil sciunt, fecedere ad tempus pro persona
majoris auctoritatis iubebatur, illo, quādū probari ni-
hil potest, in communione omnium, praterquam eius,
qui cum eum judicat, permanebit.*

C. III. *g* De Episcopo, qui sibi sibi dicit aliquem
crimen suum suffit com-
fessionem.

Item ex concilio Africano c. cap. 99. & 100.

Placuit d ut si quando Episcopus dicit aliquem sibi
foli proprium crimen suffit confessum, atque ille ne-
get, non potest ad injuriam suam Episcopos pertinere,
quid illo foli non creditur. Et si scrupulo proprii consa-
enzie se, dicit neganti nolle communicare i, quādū
excommunicato non communicebit, suis Episcopos, ut
magis caeteri Episcopos, ne dicat in quenquam, quod alii
documentis convincere non potest.

*1. ¶ Communicare.] Sic in Carthaginense. VII. cap. 1.
cui ad verbis respondet hoc caput. In Africano autem, hie
sequitur, decreto tamen f interdictum ei communione,
donec obtineret: quendam drom & apud Burchardum.
Sequuntur autem verba, Quādū, & c. sunt initio capiti
conferuntur.*

QUESTIO III.

Iudicium vero Archiepiscopi alterius provinciae aliqui expete-
non teat.

C. I. *g* Alterius parochianum aliqui judi-
cave non licet.

*Unde Gregorius ait respons. 9. ad Augustinum
Anglorum Episcopum.*

Scriptum est in lege, g. [Per alienam missam transi-
falem mittere non debet, sed manu p[ro]p[ter]a contere, & manu-

*a 20. q. 6. c. ult. b Ivo p. s. cap. 364. c. & Carthag. 7. cap. 1.
d Burch. 1.12. c. 127. Ivo p. s. c. 383. e. negat. f. paniter miserit,
non potest, g. Afric. g. al. exemplaribus.
g. Deut. 23.*

*duo.] Falsum ergo iudicium narrare non possit
segetur, quia alii videunt esse commissa: sed peti-
ctum a boni operis frumenta: Dominica vitioum inno-
pales expolia, & in ecclesia corpus moxendo, & geni-
dendo, quasi mandando, converte.*

C. II. *g* Quod iuratoe uneque pri-
ma habeat.

*Item Pelagius Papa II. epist. 1. immixtu
Episcopis.*

Sicutote b certam provinciam esse, quia haberem
aut undecim civitates, & unum regem, & omnes
minores potestib[us] sub se, & unum metropolitani
aliosque suffraganeos d. x. vel xi. Episcopos iudicat
quorum iudicium omnes causa Episcoporum, ita
quorum sacerdotum, ac civitatum referuntur, unde
omnibus iure, confona voce discerneruntur e, nihil in
iurem ad eum, confona fuerit ab iis, qui iudicandi sunt a
pellatum. Vide non oportet ut degradetur, vel
noctes unaque provincia, sed apud iurisperitorum
beatitudines, sacerdotibus, & Episcopos, singulis vel
et secundum ordinis suos, & c[on]cilio[rum] cuiuslibet
erit, a suis iudicibus iudicetur, & non ab alienis iuris
eft, a suis iudicibus provinciis, & non ab extra-
niis iuris (ut iam est praibatim), a iudicandis g[eneris] p[ro]p[ter]a

*c. III. *g* Non alliarum, sed Primatis sui iuri-
cito quisque se subiicit Episcopis.*

Item Nicolaus Papa.

DEnique Suffredus b, si tale in se crimen noverit,
recte posset Episcopatu[m] privati, vel infinito
seniente forsan pragmavari, qua impeditus nullus
potest proximi sua prestatione praeofice. Primitus fa-
buerat, & non aliorum dioecesis Antifundum p[ro]p[ter]a
iudicium. Quid si qualibet ambiguus, vel aliquip
tasse super eius examinatione, vel Episcopatu[m] sive
cognitione obvita fuisset contentio, ex mole ad ap[er]tu-
ram debuerat referri conservaret, & nostra in his
omissum: i. h[ab]entus dolens, d[icit]ur illius am-
bitus vestram vehementer effigit, ut jam dicitur
d[icit]ur. Episcopus proprio restituatur Episcopos, &
reprehensione digna gerit, postea vel correctione
digna animas versione deficiuntur.

*1. ¶ Omillum.] Locus hic emendatus est ex p[ro]p[ter]a
Gratiani collisibus.*

*Et tamen casus, in quo Episcopos alterius pa-
rochianum examinare volat.*

Item ex concilio Meldensi, c. 1.

Placuit i pro communi utilitate, & infante
rate, ut nullus Episcoporum graviter feratur
rochianum pro depravacione causa alteris Episcopis
communicaverit.

*C. V. *g* De eodem. PALEA.*

Dek aut hereditate habent, & alterius Episcopos
rochiani sunt, & de loco ad locum iter faciunt, ut
nam, & depravationes peragunt, placuit, ut eam
a Affectione.] b Polyc. 1.5. tit. 1. Ass. 1.6. cap. 100.
cap. 24. c Episcopum,] orig. d suffraganei] m[od]o
decurvantur, & al. externi. g. al. iudicant. h. inde
st[et] 10. cap. 13. i. Burchard. lib. 1. cap. 12. l[oc]o p[ro]p[ter]a
k. Extra. de rapt. cap. 1. Burchard. lib. 7. cap. 41. m[od]o
capit. 109.